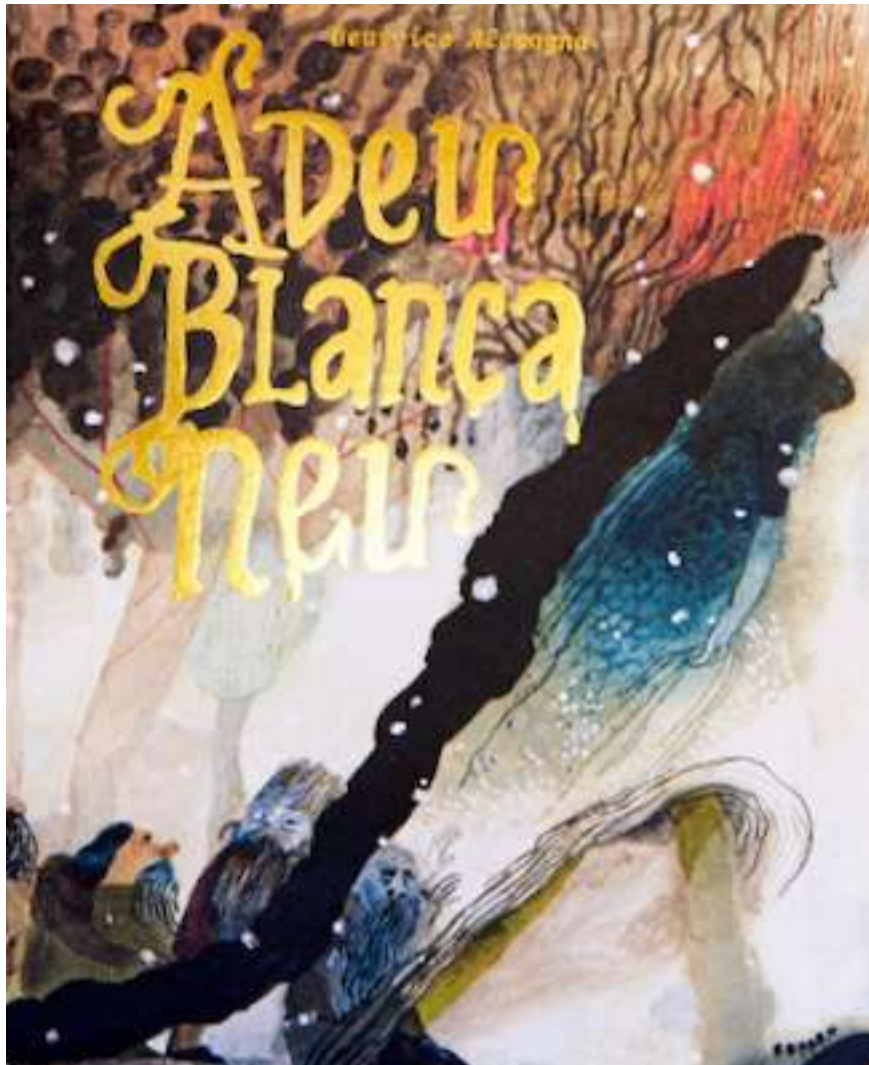

LA CRUELITAT DE BLANCANEU Andreu Sotorra

Beatrice Alemagna (text i il·lustracions) «Adeu Blancaneu». Traducció de Bel Olid. Editorial Combel. 96 pàgs. Barcelona, 2022. A partir de 10 anys.

L'autora i il·lustradora Beatrice Alemagna (Bolonya, Itàlia, 1973) no amaga que els seus orígens són sicilians. I és d'aquesta influència de l'art ancestral de l'illa més gran de la Mediterrània d'on extreu una part de la seva visió de les pintures —cal dir-ne pintures amb totes les lletres— amb què il·lustra aquesta versió original del clàssic publicat el 1812 pels

germans Grimm que aporta no només el que ha amagat el conte del personatge de la Blancaneu a través de les seves múltiples versions amables i endolcides sinó que aprofundeix en el rerefons tràgic que hi ha darrere de la història i ho fa a través de la maldat i la gelosia que corsequen la reina quan sap que a la terra hi ha la Blancaneu.

Un cop superat el sotrac que puguin sentir els lectors coneixedors de les versions modernes i que els proporciona la mirada obscura de Beatrice Alemagna, aquests entraran en una altra dimensió del conte que seria també diferent si ho fessin només a través del text i no amb la seqüència de les pintures que formen un diàleg amb el mateix relat i que mostren la capacitat de Beatrice Alemagna per no deixar-se enganyar per fer un àlbum només per a “infants” perquè és conscient que la maldat, l'enveja, la gelosia i el poder heretat sense cap mèrit no han d'estalviar que es doni a conèixer també així als primers lectors.

© Beatrice Alemagna. Una de les il·lustracions de l'àlbum «Adeu Blancaneu»

Beatrice Alemagna, a més de les seves arrels sicilianes, beu de les fonts de la pintura, dels gravats i de la imatgeria europea, de l'art nòrdic, de les pintures d'El Bosco, del surrealisme i de la imatgeria popular. Una configuració que li va costar tres anys de feina (l'original es va publicar el 2021) i que ha marcat un abans i un després en la seva obra.

L'autora insisteix que, a pesar del contingut de la seva Blancaneu, l'àlbum no es quedi només a les mans dels lectors adults sinó que es comparteixi amb els infants. És, en certa manera, el que van fer els germans Grimm o altres recopiladors de les històries populars més antigues en el seu moment —corria el segle XIX— quan, sense cinema ni fotografia ni vídeos d'internet, van convertir els personatges i les seves tribulacions, a vegades en relats terrorífics, a vegades considerats irreverents, a vegades censurats en temps moderns per la seva crueltat, tota una mostra d'una lliçó que cal aprendre des de molt aviat.

Aquella crueltat de la narració oral, imaginada, fantasiosa, transmesa de boca en boca i de generació en generació, que ara es vol amagar que arribi als infants, ha estat substituïda per les imatges de les

guerres en directe a la televisió, les imatges de les execucions a la plaça pública com les més recents de l'Iran, les imatges de tragèdies climàtiques o els brutals assassinats perpetrats per policies corruptes contra classes desfavorides i estigmatitzades, tot de fets convertits en històries d'escassos 45 segons en projecció vertical anticinematogràfica de vídeos domèstics en bucle que constaten que, si es fan comparacions, el que explicaven els germans Grimm al segle XIX era més dolç de com sovint es vol veure arribats al proteccionista segle XXI.

© Beatrice Alemagna. Una de les il·lustracions de l'àlbum «Adeu Blancaneu»

Enllaços d'interès

(per visionar-los, cal descarregar abans el PDF de la crítica)

Clip promocional (1) que fulleja les làmines de l'àlbum «Adeu Blancaneu» i una entrevista (2) amb l'autora Beatrice Alemagna que parla de la creació del seu llibre.

YouTube (1): <https://youtu.be/H2rBOczLL2M> / YouTube (2): <https://youtu.be/AVtDkWPPUGg>
